Rocznik 1928. Nr. 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go grudnia 1928 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Obwieszczenie

Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 6. września 1928 r. zawierające tekst w tłomaczeniu polskiem rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1919 r. (Zb. U. Rz. str. 1968) o przeciwdziałaniu nadzwyczajnemu brakowi mieszkań oraz pruskich przepisów wykonawczych Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20. I. 1920 r. do wyżej wymienionego rozporządzenia.

A. Rozporządzenie o przeciwdziałaniu nadzwyczajnemu brakowi mieszkań.

§ 1.

Centralne władze krajowe są obowiązane ustanowić okręgowych komisarzy mieszkaniowych dla szybkiego pomieszczenia bezdomnych rodzin w tych okręgach, w ktorych okaże się naglące zapotrzebowanie mieszkań małych i średnich w okresie przejściowym po wojnie.

§ 2.

Do okręgowego komisarza mieszkaniowego należy popieranie budowy odpowiednich małych i średnich mieszkań w jego okręgu administracyjnym.

§ 3.

Jeżeli niema dla mieszkań małych i średnich gruntu budowlanego i ogrodowego w odpowiedniem położeniu i po stosownej cenie, wówczas okręgowy komisarz mieszkaniowy uprawniony jest wywłaszczyć odpowiednie grunta za stosownem odszkodowaniem. Podwyżki wartości, jakie należy przypisać nadzwyczajnym stosunkom wskutek wojny, nie mogą być uwzględniane przy ustaleniu odszkodowania.

§ 4.

Przed wywłaszczeniem należy dać sposobność do wypowiedzenia się temu, którego ono dotyczy oraz gminie lub związkowi gminnemu. Wywłaszczenie następuje bez szczegółowego postępowania w drodze nieformalnego orzeczenia wystosowanego do właściciela. W orzeczeniu należy podać na czyją rzecz następuje wywłaszczenie i jakie odszkodowanie ma być zapłacone.

Wywłaszczenie następuje z chwilą doręczenia orzeczenia wywłaszczającego właścicielowi. Co do wysokości odszkodowania może się odwo-

łać każdy z interesowanych w ciągu dni czternastu po doręczeniu orzeczenia do mającej się przez centralną władzę krajową wyznaczyć władzy odwoławczej, która rozstrzyga ostatecznie; pozatem orzeczenie Okręgowego komisarza mieszkaniowego jest niezaczepialne.

Minister pracy jest upoważniony wydać bliższe postanowienia.

§ 5.

W miejsce zupełnego odebrania własności może okręgowy komisarz mieszkaniowy orzec na wniosek właściciela obciążenie gruntu dziedzicznem prawem budowlanem. W tym wypadku ustala on w razie braku zgody między interesowanymi odpowiednią umowę, w szczególności wysokość stosownego czynszu za to dziedziczne prawo budowlane.

Postanowienia § 4 mają analogiczne zastosowanie, w miejsce odszkodowania wstępuje czynsz za dziedziczne prawo budowlane.

§ 6.

W celu dostarczenia gruntu potrzebnego dla budowli pomocniczych (domków drewnianych, lekkich budowli, baraków) może Okręgowy komisarz mieszkaniowy orzec w miejsce wywłaszczenia przymusową dzierżawę na czas do lat trzydziestu, za zapłatą stosownego rocznego czynszu dzierżawnego. W tym wypadku ustala on w razie braku zgody między interesowanymi odpowiedni kontrakt dzierżawy.

Postanowienia § 4 mają analogiczne zastosowanie, w miejsce odszkodowania wstępuje czynsz dzierżawny. Kontrakt dzierżawny uważa się za zawarty z chwilą doręczenia właścicielowi.

§ 7.

Celem przeprowadzenia przedsięwzięć budowlanych i osadniczych może Okręgowy komisarz mieszkaniowy zarządzić zwolnienie od obowiązujących przepisów ustawowych, rozporządzeń, statutów miejscowych i ordynacji budowlanych albo ustalić terminy do załatwienia potrzebnego postępowania konsensowego. Jeżeli postępowanie to do oznaczonego przez Okręgowego komisarza mieszkaniowego terminu nie zostanie przeprowadzone, albo jeżeli sprzeciwy stron interesowanych nie zostaną usunięte, Okręgowy komisarz mieszkaniowy ma prawo udzielić potrzebnych konsensów w miejsce właściwych władz administracyjnych i gminnych, oraz ustalić należytości i dodatkowe opłaty, które należy uiścić z powodu rozpoczęcia tych przedsięwzięć budowlanych i osadniczych. W tym wypadku nie jest on związany przepisami ustawowemi, rozporządzeniami, statutami miejscowemi i ordynacjami budowlanemi.

Okręgowy komisarz mieszkaniowy może także zarządzić, by gminy, związki gminne albo inni właściciele zezwolili na połączenie z ich siecią zaopatrywania w wodę, gaz i t. p. albo z urządzeniami odwadniającymi, pod odpowiedniemi warunkami przez niego oznaczonemi.

Orzeczenie Okręgowego komisarza mieszkaniowego staje się skuteczne z chwilą doręczenia interesowanym gminom, związkom gminnym lub innym właścicielom. Przeciw ustaleniu odszkodowania może się właściciel odwołać w ciągu czternastu dni po doręczeniu orzeczenia do władzy odwoławczej (§ 4 ust. 3), o ile się nie rozchodzi o komunalne sieci zaopatrywania albo urządzenia odwadniające; pozatem jest orzeczenie Okręgowego komisarza mieszkaniowego niezaczepialne.

Gmina, ani Związek komunalny niema prawa sprzeciwu wobec budowy lub objęcia w użytkowanie domów wykonanych na zarządzenie Okręgowego komisarza mieszkaniowego.

§ 8.

Okręgowy komisarz mieszkaniowy może wezwać znajdujące się w jego okręgu zakłady wszelkiego rodzaju, służące do wykonywania materjałów budowlanych i poszczególnych części budowlanych, do ponownego podjęcia ruchu i gdyby one nie usłuchały wystosowanego do nich wezwania, może zarządzić zajęcie ruchu i przeniesienia jego wykonywania na wyznaczoną przez siebie trzecią osobę lub instytucję. O ugodzeniu się z właścicielem i o wstąpieniu w istniejące umowy dostaw i umów eksploatacyjnych postanawia w razie braku porozumienie między interesowanymi, Okręgowy komisarz mieszkaniowy. Co do wysokości ustalonego odszkodowania może każdy z interesowanych zażądać w ciągu miesiąca rozstrzygnięcia zwyczajnego sądu; pozatem jest postanowienie Okręgowego komisarza mieszkaniowego niezaczepialne.

§ 9.

Centralna władza krajowa albo inna oznaczona przez nią władza może zająć znajdujące się w jej okręgu zakłady służące do wyrabiania materjałów budowlanych lub części budowlanych których właściciele albo kierownicy działają wbrew przepisom o ustaleniu cen wytycznych lub maksymalnych, albo zajęte lub przeznaczone do gospodarczego użytku materjały budowlane usuwa z pod zajęcia lub ich gospodarczego przeznaczenia i dlatego prawomocnie zostali ukarani, i może zarządzić przeniesienie wykonywania przedsiębiorstwa na trzecią osobę lub instytucję. W tym wypadku § 8 zdanie 2 i 3 ma analogiczne zastosowanie.

§ 10.

O ile przedsiębiorca nie może postarać się w odpowiednim czasie i po stosownych cenach o potrzebne drzewo budowlane, może Okręgowy komisarz mieszkaniowy wywłaszczyć za odpowiedniem odszkodowaniem drzewo w lasach. Przytem jednak obowiązany jest przestrzegać postanowień wydanych przez państwo lub kraje dla gospodarki drzewnej. Wywłaszczenie następuje na rzecz gminy, związku komunalnego albo ogólnie użytecznego przedsiębiorstwa, w których okręgu budowa jest wykonywana; za ogólnie użyteczne przedsiębiorstwa uchodzą te, które za takie zostały uznane przez centralną władzę krajową. Warunki dalszego odstąpienia drzewa przedsiębiorcy ustala w razie braku zgody interesowanych, Okręgowy komisarz mieszkaniowy.

Takie same uprawnienie jak i prawo zajęcia ma Okręgowy komisarz mieszkaniowy wobec produktów naturalnych, jak i pół i całych fabrykatów, które są potrzebne do wykonywania budowli.

Do postępowania wywłaszczeniowego mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 4. Na wniosek właściciela może Okręgowy komisarz mieszkaniowy uzależnić skuteczność wywłaszczenia od ustalenia wartości wywłaszczonych przedmiotów. Do ustalenia tego mają zastosowania §§ 486, 487 Nr. 1 — 3 §§ 490—494 cywilnej ordynacji procesowej; władza odwoławcza ma zarządzić wdrożenie postępowania, skoro jej zostanie przedłożone odnośne orzeczenie wywłaszczające.

§ 11.

Jeżeli przy nowych budowlach, które mogą służyć do przysporzenia mieszkań, zostaną prace budowlane wstrzymane na dłużej niż sześć miesięcy, może Okręgowy komisarz mieszkaniowy przy zawinionej zwłoce albo przy niezdolności wykończenia ze strony właściciela budowy, wywłaszczyć odnośny grunt na rzecz gminy, o ile ta jest gotowa i jest w stanie budowę niezwłocznie wykończyć.

Wywłaszczenie następuje według postanowień §§ 3 i 4.

§ 12.

Okręgowy komisarz mieszkaniowy ma prawo zakazać wykonywania wszystkich przez niego za potrzebne nieuważanych budowli, w szczególności budowli luksusowych oraz zarządzić wstrzymanie rozpoczętych robót. Krajowa władza centralna może dalej zarządzić, by w pewnych okręgach budowle, a w szczególności budowle luksusowe mogły byc wykonywane tylko za zezwoleniem Okręgowego komisarza mieszkaniowego.

Okręgowy komisarz mieszkaniowy może także zakazać używania pewnych materjałów budowlanych wogóle, albo w niektórych wypadkach, albo też może to uczynić zależnem od swego zezwolenia.

§ 13.

Kto jako właściciel budowy, albo jako przedsiębiorca budowlany działa umyślnie wbrew zarządzeniu krajowej władzy centralnej albo Okręgowego komisarza mieszkaniowego, wydanemu na podstawie § 12 ustęp 1, zostanie ukarany grzywną w wysokości podwójnej wartości budowli, o ile budowa ta w sposób niewłaściwy została przeprowadzona, najmniej jednak grzywną w kwocie 10.000 mk — a najwyżej do wysokości 150.000 mk. Oprócz tego może być orzeczona kara więzienia do 6 miesięcy. Kto przeciwdziała zarządzeniu Okręgowego komisarza mieszkaniowego, wydanemu na podstawie § 12 ustęp 2, zostanie ukarany więzieniem do 6 miesięcy lub grzywną do 10.000 marek.

§ 14.

Krajowe władze centralne mają przesłać Ministerstwu pracy na końcu każdego kwartału kalendarzowego wykazy według przepisanego wzoru, dotyczące postanowionych zarządzeń.

§ 15.

Minister pracy wydaje postanowienia w celu wykonania tego rozporządzenia. O ile nie czyni użytku z tego uprawnienia, albo z upoważnienia według § 4 ustęp 4, mogą Rządy krajowe wydać odpowiednie przepisy.

§ 16.

Minister pracy oznaczy, kiedy rozporządzenie to traci moc obowiązującą.

B. Przepisy wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 22. stycznia 1920 r. do rozporządzenia z 9 grudnia 1919 r. (Zb. U. Rz. str. 1968) o przeciwdziałaniu nadzwyczajnemu brakowi mieszkań (Dz. M. 65)—w języku polskim.

Do § 3.

Warunku, według którego grunt może być dostarczony w drodze wywłaszczenia, o ile takiego niema „w odpowiedniem położeniu i po stosownej cenie“ nie należy rozumieć ścieśniająco. Z drugiej strony należy postanowienie co do potrzebnego gruntu budowlanego lub ogrodowego, graniczyć w ogólności do gruntu niezabudowanego; istnienie łatwo dających się usunąć budynków np. pawilonów mieszkaniowych, szop drewnianych i t. p. niema decydującego znaczenia. Nie jest celem tego przepisu, aby w ten sposób nabyto zapas gruntu dla osadnictwa na dłuższy przeciąg czasu, jednakże nie może przy dostarczeniu za małej powierzchni, cierpieć celowość całego planu osadnictwa. To odnosi się nietylko do przedsiębiorców osadniczych. lecz szczególnie także do gmin. Pozatem należy w zasadzie wychodzić z tego stanowiska, że w pierwszej linji powinny gminy dostarczyć po stosownych cenach grunta będące ich własnością. Wywłaszczenie gruntu gminnego jak i każdego innego gruntu będącego własnością instytucji publicznej, podlega tym samym przepisom co własność prywatna. Jeżeli chodzi o mieszkanie dla pracobiorców większych zakładów przemysłowych to należy przedewszystkim brać pod uwagę grunt pracodawców (Następne zdanie opuszczone jako nieaktualne).

Prawo do objęcia własności obejmuje również mniej daleko idące prawo do poddania gruntu przejściowem lub trwałem ograniczeniem, regulowania dróg i t. d. (§§ 2 i następne pruskiej ustawy wywłaszczeniowej z 11. czerwca 1874).

Ponieważ granice pojęcia „grunt ogrodowy“ nie zostały raz na zawsze dokładnie określone, przeto należałoby wychodzić w ogólności z tego stanowiska, że grunta do 2 morgów, mogą być uważane jako podpadające pod to pojęcie.

Do § 4.

Przepis, że interesowanym należy dać sposobność do wypowiedzenia się, jest bezwględnie obowiązujący. Również zaleca się, przy całym pośpiechu tak zarządzić wysłuchanie, by nie mógły powstać wątpliwości, iż interesowani nie byli w możności praw swych dostatecznie zastępować. (Następny ustęp opuszczono jako nieaktualny, z powodu zmiany zarządzonej rozporządzeniem Mi-

nistra Pracy i Opieki Społecznej z 27. II. 1928 r. Dz. U. Rzp. Pol. Nr. 30, poz. 286).

Do § 5.

O ile grunt jest w odpowiedniem położeniu, ale nie po cenie stosownej dla dotyczącego celu osadniczego (n. p. dla małych domów z średniemi mieszkaniami), a wysoka cena gruntu wynika z ordynacji budowlanej, która zezwala na bardzo daleko idące budowlane wykorzystanie, jest rzeczą Okręgowego komisarza mieszkaniowego skłonić w danym razie gminę do szybkiej zmiany ordynacji budowlanej stosownie do § 1 art. 4 ustawy mieszkaniowej z 28. III. 1918 r. (por. okólnik Ministra dla dobra ludowego z 11. IX. 1919 r. M. Bl. 437).

W innych wypadkach znajdzie się może grunt odpowiedni dla celów osadniczych i wprawdzie po cenach stosunkowych oraz w nie zbyt wielkiej odległości, ale położenie jest dlatego nieodpowiednie, że teren nie jest objęty planem regulacyjnym.

Gminę należy wtedy wezwać, o ile według uznania Okręgowego komisarza mieszkaniowego jest wskazane i gospodarczo jest uzasadnione, o ułożenie planu i udostępnienie terenu.

W danym razie będzie mógł Okręgowy Komisarz mieszkaniowy wkroczyć sam stosownie do § 7 tego rozporządzenia. Takie postępowanie jest wskazane szczególnie na rzecz budowy małych domów i to tem więcej, że wskutek dużej odległości przy takich budowlach i wskutek małej gęstości zaludnienia, nie stawia się daleko idących żądań pod względem urządzenia ulic; ostatecznie będzie należało się zadowolić nieuzbrojonemi ulicami i lekko umocowanemi drogami dla pieszych.

Do § 10.

Pod produktami naturalnymi należy rozumieć każdy surowiec zdatny do wytwarzania materjałów budowlanych, jak drzewo, glina, margiel metale i minerały każdego rodzaju. Za półfabrykaty mogą uchodzić produkty, które nadają się dla innych celów budowlanych, jak sztaby żelazne, żelazo walcowane, blacha cynkowa, szkło do szyb i t. d. jako fabrykaty gotowe uchodzą części przeznaczone dla celów budowlanych np. okna, drzwi, okucia, przedmioty instalacyjne i ogrzewalne piece.

Do § 11.

To postanowienie daje Okręgowemu komisarzowi mieszkaniowemu (względnie przez niego gminom) możność, wykończenia i nabycia zaniechanych, a nadające się do celów mieszkalnych nowych budowli. (Następne zdanie opuszczone jako nieaktualne).

Do § 12.

Udzielone Okręgowemu komisarzowi mieszkaniowemu prawo wstrzymywania budowli luksusowych, należy uważać z uwagi na panujący powszechnie brak materjałów mieszkaniowych i budowlanych za obowiązek.

Do § 13.

Wysokość kar zagrożonych nie może do tego zmierzać, by w razie przeciwnego działania postępowano łagodnie i pozostawano przy ostrzeżeniach. Jest właśnie obowiązkiem Okręgowego komisarza mieszkaniowego i miejscowych władz policyjnych, spowodować niezwłocznie ukaranie każdego niewątpliwie stwierdzonego wypadku uchybienia, aby ciągle powtarzające się wykroczenia przeciw rozporządzeniu, nareszcie ustały i przez wysokie kary działały odstraszająco.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27. lutego 1928, Dz. U. Rzp. Pol. Nr. 30, poz. 286, zmieniające przepisy wykonawcze pruskiego ministra spraw wewnętrznych do rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1919 r. o przeciwdziałaniu nadzwyczajnemu brakowi mieszkań.

Na podstawie §§ 4 i 15 rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1919 r. — o przeciwdziałaniu nadzwyczajnemu brakowi mieszkań w brzmieniu podanem w obwieszczeniu Ministra Pracy Rzeszy z dnia 9. grudnia 1919 r. — (Dz. U. Rz. Nr. str. 1968) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustęp drugi przepisów wykonawczych pruskiego ministra spraw wewnętrznych z dnia 22. stycznia 1920 r. — (Dz. Min. str. 65) do § 4 rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1919 r. — (Dz. U. Rz. str. 1968) otrzymuje następujące brzmienie:

„Jako instancję odwoławczą od orzeczeń Okręgowego Komisarza Mieszkaniowego w sprawach wysokości odszkodowania za grunty wywłaszczone ustanawia się komisję odwoławczą w składzie trzech członków stałych i dwóch członków niestałych. Dwóch członków stałych wyznacza Śląska Rada Wojewódzka z pośród swych członków na przeciąg swej kadencji, powołując jednego z nich na przewodniczącego komisji; jako trzeciego stałego członka wyznacza Rada Wojewódzka na ten sam okres czasu przedstawiciela centralnej organizacji właścicieli nieruchomości Województa Śląskiego na wniosek tejże organizacji. W ten sam sposób powołani będą zastępcy stałych członków komisji odwoławczej Jako członkowie niestali wchodzą w skład komisji jeden przedstawiciel powiatowego związku komunalnego, względnie miasta wydzielonego i jeden przedstawiciel spółdzielni budowlanych, którzy powinni być mieszkańcami tego powiatu lub miasta wydzielonego, w obrębie którego położony jest grunt, podlegający wywłaszczeniu. Członków niestałych powołuje do każdej poszczególnej sprawy przewodniczący Wydziału powiatowego tego powiatu, względnie burmistrz tego miasta wydzielonego z powiatu, w obrębie którego położony jest grunt podlegający wywłaszczeniu. Członkowie niestali winni mieć doświadczenie w oszacowaniu gruntów i nie mogą być zainteresowani w danej sprawie. Tok urzędowania komisji odwoławczej ustali Rada Wojewódzka.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi z dniem ogłoszenia i obowiązuje w górnosląskiej części Województwa Śląskiego.

Minister Pracy i Opieki Społecznej-
(—) Dr. Jurkiewicz.

Rozporządzenie
Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 5. lipca 1928 r.
zawierające regulamin czynności Komisji odwoławczej w sprawach o wywłaszczenie związanych z przeciwdziałaniem nadzwyczajnemu brakowi mieszkań w myśl rozp. z 9. XII. 1919 r. (R. G. Bl. 1968).

Na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 27. II. 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 285,) ustala się następujący regulamin czynności Komisji odwoławczej w sprawach o wywłaszczenie lub odjęcia gruntów celem przeciwdziałania nadzwyczajnemu brakowi mieszkań w myśl rozporządzenia z 9. XII. 1919 r. Dz. u. p. str. 1968.

§ 1.

Komisja odwoławcza ma siedzibę w Katowicach przy Urzędzie Wojewódzkim. Na zewnątrz zaprezentuje ją przewodniczący, który kieruje tokiem czynności oraz podpisuje pisma urzędowe.

Z każdego posiedzenia Komisji odwoławczej należy sporządzić protokół, który podpisują przewodniczący oraz protokólant.

Funkcje protokólanta spełnia jeden z urzędników wojewódzkich wyznaczony przez Wojewodę.

Członkowie Komisji Odwoławczej nie mogą być zainteresowanymi w danej sprawie, ani też nie mogą być spokrewnieni i spowinowaceni do 4. stopnia z osobami, których sprawa dotyczy.

Wnioski o wywłaszczenie winny być zgłoszone najpóźniej na początku posiedzenia Komisji odwoławczej i być umotywowane. Podlegają one rozstrzygnięciu Komisji odwoławczej, od którego niema odwołania.

Przed rozpoczęciem czynności, składają obecni członkowie Komisji odwoławczej przyrzeczenie przez podanie ręki przewodniczącemu, że urząd swój spełniać będą sumiennie.

O ile z temi czynnościami związane są podróże, wówczas należy się członkom Komisji zwrot kosztów podróży, oraz odszkodowanie za udział w każdem posiedzeniu w wysokości całodziennej djety urzędnika państwowego w VI. stopniu służbowym.

Gdyby członkowie komisji odwoławczej byli urzędnicy państwowi lub komunalni, należą się im obok zwyczajnych kosztów podróży, djety ich stopnia służbowego. Tak samo należą się te koszta protokólantowi.

§ 2.

Odwołanie od orzeczeń Okręgowego komisarza mieszkaniowego mają być wnoszone na piśmie w ciągu 14 dni na jego ręce do Komisj odwoławczej. Czasokres uważa się za zachowany skoro pismo odwoławcze wpłynie w tym czasie do Urzędu Wojewódzkiego lub zostanie nadane na pocztę.

§ 3.

Jeżeli czasokres zostanie przekroczony, zwraca przewodniczący Komisji odwoławczej odnośne odwołanie bez skutku jako spóźniony. Przeciw temu zarządzeniu służy prawo zażalenia się w ciągu 14 dni do Komisji odwoławczej, która roztrzyga ostatecznie.

§ 4.

W razie przedstawienia słusznych powodów, wskazujących na niezawinione opóźnienie, może być na prośbę udzielone przywrócenie do stanu poprzedniego. Równocześnie z tem winno być wniesione odwołanie według § 2. lub zażalenie według § 3.

§ 5.

Odwołanie może dotyczyć tylko sprawy odszkodowania i musi zawierać konkretny wniosek z naprowadzeniem przemawiających za niem okoliczności. Należy je wnieść w 2 egzemplarzach, z których drugi przeznaczony jest dla strony przeciwnej. Po wniesieniu odwołania przesyła przewodniczący Komisji odwoławczej ten drugi egzemplarz stronie przeciwnej za dowodem doręczenia z wezwaniem do oświadczenia się w ciągu 14 dni. W razie wniesienia odpowiedzi lub w razie bezskutecznego upływu 14-dniowego czasokresu na odpowiedź, przewodniczący Komisji odwoławczej zarządza przeprowadzenie potrzebnych dochodzeń uzupełniających, ewentualnie przez zbadanie sprawy na miejscu przez jednego lub więcej sprawozdawców z grona członków stałych Komisji odwoławczej. Pozatem może przewodniczący na wniosek lub z urzędu wezwać także trzecie osoby do oświadczenia się, gdyby mające wydać się orzeczenie mogło dotyczyć również interesów tych osób. W tym wypadku należy tym osobom wyznaczyć 14-dniowy czasokres do oświadczenia się.

§ 6.

Równocześnie z zarządzeniem wymiany pism uprasza przewodniczący Komisji odwoławczej przewodniczącego tego Wydziału Powiatowego lub Burmistrza miasta wydzielonego z powiatu, w którego obrębie położony jest grunt będący przedmiotem postępowania, o wyznaczenie do udziału w Komisji odwoławczej jednego przedstawiciela swego związku komunalnego i jednego przedstawiciela spółdzielni budowlanych, mających siedzibę w obrębie tegoż związku, którzyby mieli doświadczenie w szacowaniu gruntów i byli zamieszkali w danym powiecie lub mieście wydzielonem, a nie byli w danej sprawie zainteresowani. Jednocześnie z wyznaczeniem tych członków, należy wyznaczyć dla nich zastępców i podać nazwiska przewodniczącemu Komisji odwoławczej.

§ 7.

Skoro sprawa dojrzała do roztrzygnienia, zaprasza przewodniczący członków Komisji odwoławczej na posiedzenie i zawiadamia o tem strony interesowane z podaniem listy członków i zastępców. Posiedzenie to z reguły winno się odbyć w Katowicach. Jednakowoż przewodniczący może wyznaczyć inną miejscowość, w szczególności miejscowość, w której znajduje się grunt będący przedmiotem postępowania.

Strony interesowane mogą wziąć udział w posiedzeniu osobiście lub przez pełnomocników. Za takich uważać się będzie pełnomocników legitymujących się pełnomocnictwem uwierzytelnionym sądownie lub notaralnie, lub gdyby stroną interesowaną była osoba prawna albo firma, za pełnomocnika należy uważać przedstawiciela tej osoby prawnej lub firmy wyznaczonego pismem Zarządu wzgl. Dyrekcji. Pełnomocnictwo to należy dołączyć do aktów. Udział adwokatów dopuszczalny jest tylko w charakterze pełnomocników.

§ 8.

Roztrzygnięcie może nastąpić tylko po ustnej rozprawie i wysłuchaniu stron, chyba że strony z tego zrezygnują, lub do rozprawy się nie jawią, mimo należytego wezwania.

Ustna rozprawa odbywa się na jawnem posiedzeniu. Na wstępie stwierdza przewodniczący, czy są wnioski o wyłączenie którego z członków. Jeżeli wnioski zostały przedłożone przed zarządzeniem posiedzenia, należy wezwać na posiedzenie również odnośnego zastępcę. Jeżeli wniosek zostanie przedłożony dopiero na posiedzeniu i zostanie przez Komisję odwoławczą uwzględniony, a strony interesowane nie zgodzą się na powzięcie rozstrzygającej uchwały w składzie zmniejszonym, następuje odroczenie posiedzenia do zebrania kompletu.

Potem następuje przedstawienie sprawy przez przewodniczącego lub przez sprawozdawcę z grona członków kompletu oraz wysłuchanie stron i ewentualnie zainteresowanych osób trzecich wezwanych w myśl § 5.

Komisja odwoławcza może przed rozstrzygnięciem uchwalić przeprowadzenie dochodzeń uzupełniających lub zbadanie sprawy na miejscu

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność wszystkich członków względnie ich zastępców, chyba, że strony interesowane zgodzą się na powzięcie uchwały w zmniejszonym komplecie.

Uchwały zapadają z reguły większością głosów. W razie równości głosów pozostaje w mocy orzeczenie Okręgowego Komisarza mieszkaniowego.

W razie rozbieżności dolicza się głosy na kwoty mniejsze do głosów oddanych na bezpośrednio wyższe kwoty aż do uzyskania większości.

Rozstrzygnienie następuje zaraz po rozprawie albo później na piśmie. W każdym razie treść rozstrzygnienia musi być zakomunikowana pisemnie stronom interesowanym i musi być umotywowana.

Rozstrzygnięcia Komisji odwoławczej są ostateczne i nie podlegają dalszemu zaczepieniu.

§ 9.

Pisma wnoszone do Komisji odwoławczej podlegają ostemplowaniu według ustawy z 1. VII. 1926 Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570.

Wszystkie koszta ustala przewodniczący Komisji odwoławczej na podstawie rachunków przedłożonych przez członków Komisji, protokólanta oraz przez strony interesowane wzgl. ich pełnomocników, przyczem koszta każdej strony interesowanej nie mogą zbytnio przekraczać kosztów udziału członka Komisji odwoławczej nie będącego urzędnikiem.

Orzeczenie o ustaleniu kosztów, może być zaczepione w ciągu 14 dni po doręczeniu sprzeciwu, który rozstrzyga ostatecznie po ponownem rozpatrzeniu sprawy kosztów sam przewodniczący Komisji odwoławczej.

Wszystkie te koszta ponosi strona przegrywająca spór wskutek wniesionego odwołania. Koszta te są ściągalne w drodze postępowania przymusowego na zarządzenie przewodniczącego Komisji odwoławczej.

Koszta podróży i odszkodowania wzgl. djety członków komisji oraz protokólanta ponosi zaliczkowo Skarb śląski na zarządzenie przewodniczącego Komisji odwoławczej, poczem ściąga je od strony przegrywającej.

§ 10.

Akta Komisji odwoławczej dołącza się po definitywnem rozstrzygnieniu sprawy, do aktów okręgowego Komisarza mieszkaniowego.

Dr. Grażyński,
Wojewoda i Przewodniczący Śląskiej Rady Wojew.

Śląski Urząd Wojewódzki.
w Katowicach.

L: Ad. 1073/11. Katowice, d. 25. września 1928 r.

Obwieszczenie

w sprawie Komisji odwoławczej w sprawach wywłaszczenia gruntów dla przeciwdziałania nadzwyczajnemu brakowi mieszkań.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Rada Wojewódzka na posiedzeniu w dniu 5. lipca 1928 r. wyznaczyła po myśli rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27. lutego 1926 r. — Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 286 następujących stałych członków Komisji odwoławczej w sprawach wywłaszczenia gruntów dla przeciwdziałania nadzwyczajnemu brakowi mieszkań.

a) ze swego grona adwokata Kobylińskiego Stanisława i posła Biniczkiewicza Józefa a na zastępcę Michacza Leopolda, burmistrza w Tarnowskich Górach,

b) jako przedstawiciela Zrzeszenia stowarzyszeń właścicieli nieruchomości Województwa Śląs-

kiego w Katowicach p. Kujawskiego Stanisława w Katowicach ul. Krakowska 68, a na zastępcę p. Tomasza Kowalczyka w Katowicach ulica 3-go Maja 36.

Za Wojewodę:

J. Wł. Bartl.

w z. Naczelnika Wydziału Adm.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 24. XII. 1928 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szalinski.

2.

Ogłoszenie.

dot. badania koni przekraczających granicę polsko — niemiecką.

W myśl weterynaryjno- policyjnych przepisów wykonawczych do art. 240 Konwencji Genewskiej ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania koni przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1929 jak następuje:

I. Hindenburg (Zabrze), Marktplatz an der Alsenstrasse:

4. stycznia	1929 r.	2. lipca	1929 r.
5. lutego	„	6. sierpnia	„
5. marca	„	3. września	„
2. kwietnia	„	1. października	„
7. maja	„	5. listopada	„
4. czerwca	„	3. grundnia	„

od godziny **8** do **9** przedpołudniem.

II. Beuthen (Bytom), Reichspräsidentenplatz:

2. stycznia	1929 r.	3. lipca	1929 r.
6. lutego	„	7. sierpnia	„
6. marca	„	4. września	„
3. kwietnia	„	2. października	„
1. maja	„	6. listopada	„
5. czerwca	„	4. grudnia	„

od godziny 8 do 12 przedpołudniem.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice dnia 14. grudnia 1928 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie!

Na skutek zawiadomienia Dyrekcji Policji w Katowicach podaję stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodach w Katowicach Załężu a mianowicie Piotra PYRASA przy ulicy Jana Nr. 19, Stefana SZWADZBY przy ulicy Wojciechowskiego Nr. 51, Franciszka ŻYMŁY przy ulicy Wilsona urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świn.

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1928 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie!

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Tarnowskich Górach podaję stosownie do § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teofila CICHEGO w Chechle Starem i Emanuela WALISKO w Świerklańcu wygasła zaraza i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1928 r.

Starosta

(—) Szaliński m. p.

5.

Obwieszczenie!

Zaraza pomoru świń w zagrodzie Dziwoka i Nierobisza w Rudzie i Michała Kojdy w Wielkich Hajdukach wygasła, co niniejszem podaję stosownie do § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1923 r.

Starosta

(—) Szaliński m. p.

6.

Wyciąg

z księgi uchwał Rady gminnej.

Posiedzenie z dnia 21. listopada 1928 r.

Obecnych było 21 członków.

Wniosek 7.

Ustalenie wysokości dodatku do opłaty państwowej od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1929.

Uchwała:

W myśl artykułów 11 i 37 ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 14. 4. 1924 r. (Dz. U. Śl. nr. 10 poz. 47) na obszarze gminy Nowy Bytom ma się pobierać za rok 1929 dodatek w wysokości 100% do opłaty państwowej od patentów na wyrób oraz na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 56 poz. 401).

Dodatek ten będzie pobierany łącznie z opłatami państwowemi.

(—) Machoń. (—) Żydek. (—) Hakuba.

Powyższą uchwałę zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 28. XI. 1928 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński

Powyższe daję do wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 10. grudnia 1928 r.

Naczelnik gminy

(—) Machoń.

7.

Uchwała

Rady gminnej gminy Rudy z dnia 22. listopada 1928 r.

W myśl artykułu 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10 poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) uchwaliła Rada gminna gminy Rudy na swem posiedzeniu w dniu 22. listopoda 1928 r. pobierać dla gminy o charakterze miejskim Rudy.

50% (pięćdziesiąt procent) dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób względnie

100% (sto procent) dodatku do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 56 poz. 401).

Dodatki będą pobierane łącznie z opłatami państwowemi

Niniejsza uchwała obowiązuje z dniem 1. stycznia 1929 r.

Ruda, dnia 22. listopada 1928 r.

Zarząd Gminy

Naczelnik Gminy (—) Dr. Kopiec

ławnik Gminy (—) Kynast

Powyższą uchwałę zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 5. grudnia 1928 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński.

8.

Wyciąg

uchwały z posiedzenia Rady Gminnej z dnia 18. 9. 1928 r.

Gminę Łagiewniki podzielono na 10 obwodów i wybrano jako obwodowych następujących Panów:

1 Obwód ulica Kościelna nr. 1—21 i 2—22
Pałek Robert

2 „ „ „ nr. 23—31 i 24—54 szosę Król. Hucką i ulica Niedurnego
Kotuś Augustyn

3 Obwód ulica Sienkiewicza nr. 1—37 i 2—48
Mencel Fryderyk

4 „ „ „ nr. 39—73 i 50—80
Białek Wincenty

5 Obwód szosę Bytomską nr. 1—54 ulica Piotra i Ks. Damrota
Konieczny Józef

6 Obwód ulicę Szkolną i Krzyżową
Stokłosa Jan

7 Obwód ul. Apteczną, Świętojańską, Średnią, Stalmacha i Konopnicką
Piotrowski Emil

8 Obwód ul. Krótką, Polną i Urzędową
Wikarkowa Anna

9 „ Kolonję Huta Hubertus i szyb Redensblick Grobosz Bernardy

10 Obwód Kolonję Zgorzelec
Stanikówa Anastazja

Obwodowi mają równocześnie pełnić funkcję radców sierot.

O. p. p.

(—) Markiton, Grzegorzyca, Kosmala.

* * *

Wyżej wymienieni zostali dnia 30. XI. 1928 r. przez Naczelnika Urzędu Okręgowego Łagiewniki zobowiązani i wprowadzeni w urząd

Ogłoszono

Łagiewniki, dnia 21. grudnia 1929 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rzyman.

9

Obwieszczenie.

Dotyczy: Niepobierania specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1928/29 w obwodzie gminy Świętochłowice.

Rada gminna uchwaliła na swem posiedzeniu dnia 7-go listopada 1928 r. **nie pobierać** specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1928/29.

Świętochłowice, dnia 7. listopada 1928 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Powyższą uchwałę zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 23 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1928 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17. poz. 30).

Świętochłowice, dnia 1. XII. 1928 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński.

Ogłoszono.

Świętochłowice, dnia 15. XII. 1928 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

OGŁOSZENIA.

Unieważnienie:

Furmanek Jan zamieszkały w Nowym Bytomiu przy ul. Niedurnego № 25, zgubił świadectwo uwolnienia ze szkoły I-szej w Nowym Bytomiu, które unieważniam.

Prenumerata wynosi 3 złote miesięcznie. Pojedynczy numer kosztuje 0,75 zł. Prenumeratę przyjmuje każdy urząd pocztowy.— Inserata: wiersz drobny dwułamowy 0,15 zł, reklamowy 0,30 zł. Inserata i ogłoszenia muszą być oddane redaktorowi najpóźnie do czwartku każdego tygodnia.

Zakład Graficzny Konrad Leksan, Świętochłowice.